

ŽIVLJENJEPIS SVETE RITE

Sv. Rita (1381. – 1457.)

Več stoletij je bila sv. Rita iz Cascie najslavnejša svetnica katoliške Cerkve. Poznana je bila kot zavetnica »nemogočega«, zaradi čudovitih uslišanj na molitve, kot tudi zaradi značilnih, posebno težkih dogodkov v njenem življenju.

Rita Lotti je bila rojena 1381 leta v vasici Roccaporena v bližini Cascie, v italijanski provinci Umbriji. Njena starša Anton in Amata sta gledala svojega edinega otroka kot poseben dar od Boga, ker se jima je hčerka rodila že v poznih letih.

Zakonca Lottis sta bila predana kristjana, ki sta bila svoji hčerki velika vzornika trdne vere v Boga in resničnega duhovnega življenja, posebno z njunim služenjem Cerkvi, kot pričevalca za mirno reševanje odnosov med verniki in someščani. Ni čudno, da se je Rita, ki je živela s tako vernimi starši želela posvetiti Bogu z redovniškim življenjem. Anton in Amata sta zato Rito, toliko bolj presenetila s svojo odločitvijo, da naj se poroči, sama pa sta se celo dogovorila s primernim ženinom zanjo. Sprva razočarana je naposled Rita dojela, da je ta izbira izraz Božje volje, zato je sprejela odločitev svojih staršev.

V tistem času je bilo politično in cerkveno ozračje nezdravo. Pogosti spori in družinska nasprotovanja so se reševala s pravico krvnega maščevanja na družbenem nivoju, vse dokler je cerkvenemu redu poveljeval pošasten nasprotnik papeža, pod katerim je vladalo tekmovanje med njegovimi škofi. In edini otrok vernih staršev je potreboval varno zatočišče dobrega moža, to naj bi bila boljša rešitev, kot nezavarovani zidovi samostana.

Tako se je Rita poročila s Pavlom Mancinijem, postavnim mladeničem, vendar trmoglavega in nasilnega značaja. Njun zakon je bil blagoslovljen z dvema sinovoma, ki sta bila dvojčka. Ritini dnevi so potekali, s čisto običajnimi opravki žene, matere in gospodinje, vse dokler je bil Pavel zaposlen kot mestni varuh (vitez). Pavel, kot nižji mestni uslužbenec, je bil večkrat

pritegnjen k sporom med nasprotujoče politične stranke, kar pojasnjuje tragedijo, ki je doletela Mancinijevo družino. Nekega dne, ko se je vračal iz službe je bil napaden in ubit.

Mož je Riti povzročal veliko skrbi, toda ona se je na njegovo osornost vedno odzvala z blagostjo in molitvijo. To je Pavla spreobrnilo, da je postal razsvetljen in Boga spoštljiv vernik. Vendar je Rita doživela še eno veliko žalost, ko je bil njen mož ubit. Bolečina, ki jo je doživela ob tej nepričakovani in nasilni smrti, je bila pomešana s strahom, da bosta njuna sinova za očetovo smrt poskušala izvršiti krvno maščevanje. Odkrila je, da razmišljata o maščevanju očetove smrti pod vplivom oziroma hujskanjem sorodnikov po očetovi strani. Zelo se je bala, da bosta otroka svoje želje uresničila s slabim namenom takratnega običaja, zato ju je od tega odvrčala. Kasneje ni imela več moči, ker so ji sorodniki otroka zviščajno vzeli, in tako Riti onemogočili približevanje k njima ter jo pahnili v popolno revščino. S predano ljubeznijo je prosila Boga za njune duše in ga rotila, naj jima raje vzame to življenje, kot da bi jima dopustil, da napravita tako velik greh.

Njen vzor odpuščanja, njene besede poduka in zavzemanja, njene molitve za spreobrnjenje njunih src, so bile prešibke za dotik mladeničev proti jezi in sovraštvu, ki jih je rodila zamera. Obupana Rita je spoznala, da imajo sorodniki zelo močan vpliv, in tako ne bosta mogla opustiti te namere brez Božje milosti, pa je raje vso stvar povsem izročila Bogu, s prošnjo, da reši to situacijo, ki je bila izven njene moči. Kmalu za tem, sta oba otroka umrla, medtem ko sta se še uspela z njeno pomočjo pripraviti na srečanje z Bogom.

Ko je Rita ostala sama, se je povsem posvetila dobroti in molitvi. Tedaj se je znova v njej pojavilo še močnejše hrepenenje po vstopu v samostan. Toda njene prošnje, da bi vstopila k Avguštinskim redovnicam iz Cascie so bile kar trikrat zavrnjene. Čeprav je bila Rita dobro poznana redovnicam iz samostana Svete Marije Magdalene, ki so poznale njen čudoviti značaj duhovnosti in poglobljene vere je na odločitev za sprejem negativno vplivalo nasilje, ki se je zgodilo ob Pavlovi usmrtni. Redovnice so se bale dati na preizkušnjo svoj mir samostanskega življenja. Verjetno tudi zato, ker jo je ena njihova članica, ki je izhajala iz družine Mancini obsojala, da je Rita odgovorna za Pavlov umor.

Toda Rita je globoko v sebi čutila klic za njeno poslanstvo, zato se je zatekla k priprošnji treh svetnikov: k sv. Janezu Krstniku, k sv. Avguštinu ter k sv. Nikolaju iz Tolentina. Po tretji zavrnitvi je Rita spoznala, da mora najprej sama v sebi umiriti strah in se nato zblížiti s Pavlovimi sorodniki. Vse je poskušala, da bi jih nagovorila k miru za medsebojne odnose.

Njen duh odpuščanja jih je neusmiljeno nadlegoval z navdihom sprave, da se niso mogli več upirati potrpežljivosti in Božji predanosti Rite. Podpisali so pristanek sprave in to listino je Rita lahko pokazala redovnicam, ki nebi smele imeti več vzroka, da jo zavrnejo. Po vsem tem je čudežno vstopila v samostan (preko zaprtega samostanskega obzidja jo je ponoči prestavil Sveti Duh, tako da se je zjutraj prebudila na dvorišču samostana in tokrat so ji dovolili ostati). To se je zgodilo okoli leta 1411. Rita Lotti Mancini je postala sestra Rita.

Naslednjih štirideset let je Rita živela življenje avguštinke v skladu s pravili duhovnika, ki ga je nekaj let kasneje izbrala za svojega duhovnega očeta, sv. Avguština iz Hipona. Njegovo plemenito pravilo je bilo, da vabi članice skupnosti, naj na kakršen koli način, v mislih in srcu težijo k ustvarjanju edinosti v skupnosti povezane z Bogom in med seboj. Dneve je preživljala v molitvah in razmišljanju, ob služenju bolnim in revnim ter z nujnimi deli za vzdrževanje male skupnosti. Življenje sv. Rite v samostanu, je bilo znano kot usmiljenje in v strogih

pokorah odrekanja in fizičnih obremenitvah. Po njenih molitvah so bili mnogi ozdravljeni, rešeni zla ter hudih duhov ter prejeli še druge milosti od Boga.

Po petindvajsetih letih predanega, vernega življenja, je Rita dobila tisto, kar je smatrala za najdragocenejši in posebni dar od Boga. Vedno predana križanemu Jezusu, je v njej neprestano rasla želja, da bi sodelovala z njegovim velikim dejanjem ljubezni, za njo ter za vse človeštvo, in bi mu rada pomagala nositi križ. Nekega dne, ko je kleče molila, ji je čelo prebodel trn iz Jezusove krone, ki mu je pokrivala glavo. Ta trn je nosila petnajst let, čisto do smrti. Da bi lahko delila bolečine od njegove trnove krone, je Gospod Riti podelil rano od zabodenega trna na čelo. Rana je bila zelo boleča iz nje pa se je širil obupen smrad, vendar jo je ona sprejela, kot veliko milost. Molila je: » O, ljubljeni Jezus, povečaj mojo potrpežljivost, kajti moje trpljenje raste.« Rana ji je ostala do konca življenja.

Zadnjih nekaj let življenja je bila priklenjena na posteljo. To je bil zadnji od mnogih križev, ki jih je doživela v življenju, tedaj je bila v ponižanem položaju invalida, popolnoma odvisna od usmiljenja sester.

Končno se je 22. maja 1457. Ritino življenje na zemlji zaključilo. Razni križi, ki jih je nosila kot soproga, vdova, mati in redovnica so bili odloženi enkrat za vselej, ko jo je objel Vstali Gospod.

Verniki so trumoma prihajali v samostan, da ji izkažejo poslednje slovo. Nešteto čudežev se je zgodilo po njenih priprošnjah in spoštovanje svetnice se je razširilo daleč naokoli. Telo sv. Rite je ostalo stoletja ohranjeno, popolnoma nedotaknjeno, a po nekem obdobju je začelo tudi oddajati prijeten vonj. Med obredom razglasitve za blaženo, se je telo svetnice samo od sebe dvignilo in odprla je oči.

Bog je uslišal molitve sv. Rite za druge ob neštetihih prilikah, in ona se bo zagotovo rada vedno zavzela za tiste, ki jo sedaj prosijo za pomoč – da bi se nadaljevalo spoznanje resnice o veličini njenega poimenovanja: **Svetnica nemogočega !**

Po njej se uresničuje njena vera in zaupanje v Boga, da pri njem ni nič nemogoče. To je pričevala sestram, ko jih je na smrtni postelji prosila za fige in vrtnico. Žalostne, so se ozrle skozi okno, kjer je ležal sneg, a presenečene so videle na drevju fige in cvetove vrtnic.

Sv. Rito pa je zajel blažen spokoj.

Sveta Rita prosi za nas !